

Ficció

Cesc Gay, 2006

Un director de cinema, en plena crisi creativa i existencial, viatja a la Cerdanya per tal de retrobar-se amb vells amics i escriure un nou guió, però el destí el sorprèn amb la possibilitat d'enamorar-se de nou

El cinema com a mirall i representació

En l'obra de teatre *El gran secret*, signada per Joan Font (Comediants) i Albert Espinosa (*Tu vida en 65'*, *Serà que nadie es perfecto*), que es representa al TNC aquests dies, des d'un principi es posa sobre l'escena una afirmació que s'anirà argumentant durant tota l'obra i a través del temps i la història del teatre: «...vivim com ens diu el teatre i d'acord amb els canvis que aquest va patint al llarg de la història de la humanitat, és com hem après a estimar». I, així, va desgranant el sentiment amorós des dels primers homínids, fins els nostres dies tot passant per la tragèdia grega, la Comèdia de l'Art i els clàssics com *Romeo i Julieta*.

En veure aquesta obra vaig tenir la sensació que en el cinema passava el mateix i que l'obra que avui ens ocupa és una altre exponent de com vivim i patim el sentiment amorós entre finals del segle XX i principis del XXI. David Lean, l'any 1954, ens va oferir *Breve encuentro* (1945). Una petita obra mestra que mai ha estat prou reconeguda, tot i el seu caràcter fundacional i la seva influència en un seguit de

pel·lícules que, posteriorment, van seguir analitzant el conflicte que va posar el mestre sobre la pantalla: la dificultat insalvable de mantenir el sentiment amorós en aquell moment just en què passa de potència a acte.

Wong Kar-Wai, més recentment, ens va sorprendre amb la seva magnífica *In the Mood for Love* (*Deseando amar*), on el director sorprenia el nostres gustos occidentals amb un metratge estèticament impecable, farcit d'encontres i desencontres entre els protagonistes fins el punt que l'espectador no desitja sortir d'aquest joc perquè ha entès que és precisament en aquest punt on es troba concentrat el sentiment amorós en la seva forma més pura, sense contaminar, quan encara tot és possible.

Quan els mestres que hem anomenat s'enfronten al repte de posar en pantalla aquell moment primigeni en el qual el sentiment amorós és en terra de ningú, que no ens permet saber on som ni cap on anirem, neixen obres mestres que ens ofereixen els millors moments del cinema que ha reflexionat sobre l'amor i la parella.

La pantalla s'omple de mirades creuades, de mirades perdudes,

de coses no dites però intuïdes; l'obvietat deixa pas a la subtileza i a la participació més activa de l'espectador en la història.

Sofia Coppola va posar la darrera pedra sobre el tema a *Lost in translation*, on una jove desorientada i un home madur decebut de la vida, arriben a intuir la possibilitat d'estimar i, com no, la possibilitat de redempció per la via de l'amor.

Cesc Gay ja ens va anticipar el seu interès per aquest terreny amb la seva anterior pel·lícula *A la ciutat*, una cinta coral d'amors i desamors en la qual va saber filmar Barcelona amb el mateix amor que Woody Allen filma Nova York.

En el cas de *A la ciutat*, es tractava d'un drama coral. En aquesta, l'argument se centra en la trobada d'un home i d'una dona tot i que introdueix històries paral·leles que posen el contrapunt al tema principal.

Ficció ens presenta l'Àlex, (Eduard Fernández) un home que entra a la quarentena i es troba perdut. No té idees per a la seva nova pel·lícula i quan els amics li pregunten quina mena de cinema fa no obtenen una resposta clara i, per aquest motiu, podem pensar que la seva obra no té cap

mena de fil conductor ni tampoc autoria. A nivell vital sembla que està totalment eixorc, no sap si estima la seva dona, si s'ha de comprar un casa, si ha de viure al camp... Sembla que no sap res i que no té massa pressa per esbrinar-ho.

En el seu viatge al Pirineu, a casa d'un amic, (Javier Cámara) coneix una dona (Montse German); una concertista que també està en crisi existencial i de parella però que ha pres una decisió gairebé irreversible: adoptar una criatura, possiblement per donar continuïtat a la seva relació de parella que comença a entrar en crisi per manca d'objectius compartits.

Entre ambdós protagonistes i el paisatge va emergent un sentiment que, especialment l'Àlex, es vol negar i que ambdós no seran capaços d'explicitar.

Però tornant a la hipòtesi inicial, possiblement, el que Cesc Gay torna a posar sobre la pantalla, com a fill del temps que li ha tocat viure, és aquest nou model de sentiment amorós. Un sentiment que troba el seu millor moment en la sospita de la seva possibilitat d'existir. Es un sentiment que representa una manera de defensar-nos del consum ràpid i embogit que practiquem en tots els àmbits de la nostra vida. Les relacions afectives i amoroses no en són alienes a la febre de consum i, per tant, abans d'acabar consumint el sentiment amorós preferim preservar-lo del seu desgast deixant-lo just en el moment en què tot pot ser possible i res s'ha consumat.

Un autor que cal tenir present

Cesc Gay ens ha anat demostrant que és un home que sap fer cinema perquè sap triar els seus actors. En aquest cas Eduard Fernández torna a fer un dels seus extraordinaris exercicis de contenció i Montse German, (la

recordeu del culebrot Laberint d'ombres?) esdevé una recuperació de la qual ens alegrem profundament. Però Gay també ens demostra la seva qualitat, perquè és capaç de rodar enmig de Barcelona o al mig de la Cerdanya i el seu cinema no perd ni un bri d'intimisme i de profunditat. I finalment, és també un autor a tenir en compte perquè atrau un públic que quan es tanca al cinema no vol respostes sinó fer-se preguntes.

Fitxa tècnica

Tècnics

Director: Cesc Gay
Productor: Marta Esteban i Gerardo Herrero
Guió: Cesc Gay i Tomás Aragay
Muntatge: Frank Gutierrez
Fotografia: Andreu Rebés
Direcció artística: Daniel Gimelberg
Música: Xavier Salvà
Nationalitat: Espanya
Durada: 107

Actors

Eduard Fernández: Àlex
Javier Cámara: Santi
Montse German: Mònica
Carme Pla: Judith
Agata Roca: Sílvia

Filmografia

2006

Ficció

2004

Canciones de amor i de droga
(de Pepe Sales)

2003

A la ciutat

2000

Krámpac

1998

Hotel Room